

Nejhezčí předzahrádku najdete v Imrychově ulici

20.10.2025 - Petra Svobodová | Městská část Praha 12

Soutěž o nejhezčí předzahrádku, kterou už druhým rokem pořádá Praha 12, přilákala i letos řadu zapálených zahradníků a zahradnic. Od března do konce srpna měli obyvatelé možnost přihlásit své předzahrádky a ukázat, jak pečují o okolí svých domů. Hodnotící komise to neměla jednoduché - vybírala totiž z mnoha krásných fotografií, které dokazovaly, že i malé kousky zeleně dokážou přinést radost sousedům i kolemjdoucím. Nakonec však rozhodla: 1. místo získali Petr Skřivánek a Jan Kolár se svou předzahrádkou u domu v Imrychově ulici 882-883, kteří se s námi podělili o své radosti ze zahradničení.

Co pro vás znamená vítězství v Soutěži o nejhezčí předzahrádku?

JAN: Máme velkou radost. Je to potvrzení toho, že má naše práce smysl. Starat se o předzahrádku je o vytrvalosti, odhodlání a taky při tom trochu bolí záda, proto si ocenění zaslouží všichni, kdo se o své předzahrádky starají. Do soutěže jsme se přihlásili díky naší sousedce paní Mužíkové, která naši předzahrádku mnoho let obdivuje a chválí. Zaslouží si poděkování za to, že nám dodala odvalu se přihlásit.

Od prvního ročníku soutěže se nás pravidelně ptala, kdy se konečně přihlásíme. Chtěli jsme jí jako naší největší fanynce udělat radost. Navíc je u nás obecně známo, že paní Mužíkové se neodporuje, protože umí judo. (smích)

Co s výhrou uděláte?

PETR: O výhře máme jasno, investujeme ji do předzahrádky. Údržba předzahrádky, sazenice, obnova obrub záhonů, mulčovací kůra stojí nemalé peníze, proto jsme rádi, že nám výhra pomůže s nezbytnými náklady.

Jak jste se vlastně dostali k tomu, že se začnete o předzahrádku starat? JAN: Začalo to nevinně jednou darovanou rostlinou. Vzal jsem do ruky rýč a trochu se nechal unést. Druhý den už jsme měli čtyřmetrový záhon. Za týden už v něm byly i bylinky, levandule a tulipány. Ty jsme každý rok obměňovali a přidávali další cibuloviny.

PETR: Postupně přibyl další záhon se slunečnicemi. Ze starého a zanedbaného pískoviště jsme vybudovali letničkový záhon. Postupně jsme přidali i vlastnoručně vyrobené záhonové obruby a začali sami sekat trávník.

Co vás na tom od začátku nejvíc lákalo nebo motivovalo?

JAN: Určitě to byla snaha vylepšit své okolí, aby přinášelo lidem radost. V posledních letech je to i šance, jak využít energii, kterou jsem dřív věnoval svému milovanému psovi Bártovi. Každý den jsme trávili hodně času v přírodě, a i když už tu Bárt není, tak předzahrádka a čmeláci mi ho připomínají. Bárt vydržel pozorovat čmeláky dlouhé hodiny.

PETR: Předzahrádka je i příležitost vypnout a odreagovat se. Je to aktivní odpočinek, u kterého si krásně pročistíte hlavu. Dokonce jsem nedávno četl, že zahradničení je ten nejlepší sport pro všechny věkové kategorie.

Kolik času týdně zhruba zahrádce věnujete? Dá se to vůbec spočítat?

PETR: Záleží na období. Jarní příprava záhonů je náročnější. Záhony vyplejeme, přidáme čerstvý mulč. Potom, co vysejeme letničky, už jen zaléváme a sečeme trávu.

JAN: Snažíme se na našich pozemcích aplikovat mozaikovou seč. Do trávníku doséváme jetel, štírovník nebo sedmikrásy. Anglický trávník u nás tedy nehledejte. Hodiny raději nepočítáme. Je to náročné, ale výsledek doufám stojí za to. Celkově pečujeme o 1 046 m² pozemku.

A jaké konkrétní rostliny nebo květiny u vás najdeme?

JAN: Snažíme se o to, aby na předzahrádce vždy něco kvetlo od února až do listopadu. Loni jsme do trávníku před domem zasadili několik stovek narcisů, v bylinkovém záhoně od jara kvetou cibuloviny. Od krokusů, hyacintů, narcisů až po různé druhy tulipánů, modřenců a sasanek. Ty pak v létě v květu vystřídá několik druhů máty, meduňka, tymián, levandule, třapatka, gladioly, lilie, tigridie a letničky v dalších záhonech.

Z vašich odpovědí je evidentní, že vás zahradničení zajímá a baví, kde čerpáte svoje botanické znalosti a inspiraci obecně?

JAN: K zahradničení i přírodě mám vztah od dětství. Většinu znalostí o pěstování jsem načerpal v knížkách, ale i v televizním receptáři, ve kterém často vystupoval náš modřanský rodák, botanik pan Větvička. Dnes už inspiraci a vědomosti hledám na internetu.

PETR: Já se učím od Honzy. O každé rostlině, kterou zasadíme, mi řekne, jak se o ni musíme starat, aby jí u nás bylo co nejlépe. Co neví, to si nastuduje, a někdy přidá i nějakou zajímavost. Já jsem si vzal na starost zahradní techniku, v tom na oplátku zase poučuji já jeho.

Co pro vás bylo letos nejnáročnější, a co naopak nejradostnější?

PETR: Letos jsme vybudovali úplně nové záhony s pivoňkami. To bylo poměrně náročné, protože jsme museli kopat hluboko a vyměnit půdu, aby se jim u nás dařilo. Radost máme vždy, když se nová rostlina ujme a vykvete.

Máte nějakou historku nebo moment, který vás při péči o zahrádku nejvíc potěšil?

JAN: Nejvíc nás těší, když kolemjdoucí předzahrádku našeho domu pochválí, posadí se na lavičky u letničkového záhonu a pozorují včely a čmeláky. V letošním roce jich bylo opravdu hodně, do letničkového záhonu totiž vyséváme vlastní směs pro opylovače se svazenkou vratičolistou. Tolik včel a čmeláků na jednom místě nikde jinde v naší ulici nenajdete. Tady si je můžete zblízka prohlédnout i vyfotit. Po odkvětu v červenci svazenku nahrazujeme cíniemi, které tak kvetou od září až do listopadu. Taky nás těší, když se nám podaří někoho dalšího inspirovat.

PETR: Už druhým rokem trochu soupeříme se SVJ na druhém konci našeho domu. Ve skutečnosti je naše rivalita jen na oko, protože si vzájemně pomáháme. Soupeříme, komu záhonek vykvete dříve. Půjčujeme si nářadí, věnujeme sazenice a dodáváme sílu a odvahu pokračovat i přes drobné nezdary nebo občasný vandalismus kolemjdoucích. Inspirujeme se navzájem a pomáháme si, a tak by to mělo mezi sousedy být.

Pokud se některý z našich čtenářů rozhodne, třeba i na základě tohoto rozhovoru, zvelebit prostor před svým panelovým domem, na co se má připravit?

JAN: Nejdůležitější je mít odhodlání a štěstí na sousedy v domě. Troufám si říci, že my to štěstí

máme. Máme štěstí i na výbor SVJ, náš předseda v době dovolených dokonce ke všem svým pracovním povinnostem ještě poctivě zalévá. Bez podpory SVJ a sousedů by to opravdu nešlo.

PETR: Nejtěžší není začít, ale nenechat se odradit a vydržet. My jsme vsadili na efektní, ale méně náročné druhy rostlin, o které se můžeme starat i při velkém pracovním vytížení. Převážně preferujeme suchomilné rostliny. V létě tak zaléváme jen letničky, a to jen když je to nezbytně nutné.

Kdybyste mohli něco změnit, aby se vám o předzahrádku lépe pečovalo, co by to bylo?

Na sídlištích je obecně problém hospodaření s dešťovou vodou. Bohužel konstrukce panelových domů s vnitřními dešťovými svody jejímu využití nepřeje a to je velká škoda. Uvítali bychom, kdyby vznikly projekty nebo dotační tituly na využití dešťové vody ze střech panelových domů.

Praha 12 vyhlašuje každoročně dotační program v oblasti životního prostředí, aby podpořila aktivity, které pomohou zlepšit vzhled veřejného prostoru. Využíváte tuto možnost financování, nebo si vše potřebné hradíte takzvaně z vlastní kapsy?

JAN: Dosud jsme vše hradili z vlastní kapsy a příspěvků od SVJ. Jen obnova obrub záhonů, kterou děláme každých pět let, znamená velkou investici. Jsme proto rádi, že jsme v letošním roce získali dotační prostředky, které jsme využili zejména pro spolufinancování zmíněné rekonstrukce obrub záhonů, výměnu půdy a vytvoření nových záhonů s pivoňkami, které vykvetou v příštích letech. Vzhledem k tomu, že ceny materiálu stále rostou, je takový dotační program vítanou pomocí.

Děkuji za milé povídání a přeji vám i vaší předzahrádce hodně sil, radosti a spokojených sousedů do dalších let.

Petra Svobodová

https://www.praha12.cz/vismo/dokumenty2.asp?id=115185&id_org=80112